

L' APAT

UN CADA DISSAPTE

PREUS

Un número. 5 céntims. || Un any de subscripció. . . 2'50 pessetas.
 Deu números.. . . . 30 » || Deu subscripcions anyals. 13 »

EN LA LLIBRERIA DE D. ALVAR VERDAGUER, RAMBLA DEL MITJ, 5, BARCELONA
 Y EN CASA D. EUGENI GUAL, SANT SADURNÍ DE NOYA.

*
 * *

El diumenge, 3 de Setembre passat, va reventar una bomba á la rambla de Barcelona. Dos morts y una quarentena de ferits foren las conseqüencias.

El Laboratori neo-químic micromoral internacional despres de inspeccionar el lloc de les desgracies, les ferides de les víctimas, els despectes en els objectes danyats per la explosió i 'ls escasos residuos de la substancia explosiva ha donat á llum l'informe següent que explica de *pe* á *pa* tot lo succehit i pot també donar llum pera assolir els culpables (si es que algú te interés en trobarlos).

De com estava fosa. El supradit pom d'escala estava compost de las substancias següents:

Prédicas contra Deu.	60'00 parts.
Fullas, diaris i meetings contra la Iglesia.	30'00 »
Tupé de presidents de con- cell..	9'00 »
Mansuetut de gent de bé.	0'99 »
Ferro-colat un escrupuló.	0'01 »
Total.	100'00 parts.

Tot aixó ben fos en el forn ab el foc sagrat de la llibertat mes reconsagrada,

se tira en un motllo fet de pasta de cervell capgirat, se deixa refredar i ya está feta la bomba.

El *Laboratori* fa avinent que tots aquestos productes no 's venen sino que 's regalan endoyna i encara s'hi posan diners á sobre.

La manera de carregarla:

Polvos marca de fábrica <i>la propietat es un robo.</i>	50'00 parts.
Negre refinat de mata-ca- pellans.	25'00 »
Vagas, miseria i gana.	24'98 »
Dinamita i metralla dos escrupulons.	0'02 »
Total.	100'00 parts.

Els pistons. Venen embalats en caixetas i facturats desde governació en periodes electorals sobre tot. Port pagat i lliure de drets de aduanas. Son molt bufons, gastan levita, molta saliva i al poc temps de arribats crian bonas arrugas al clatell.

De com se produeix la explosió:

Aquesta te lloc per un aparato especial de percussió que ve á ser el gatillo. Aquest aparato te dos mecanismes principals.

El primer porta mitja dotzena de governadors variats. (Funciona millor si son nous de trinca i ben forasters.)

El segon está format per uns quants cents policíes de ulls ben grosos i mànegues ben amples que rodant rodant de taberna en taberna no paran may enlloc.

Consequències de la explosió. Dos ó tres cents telegramas mansos, foment de la industria de telègrafos, respostas governamentals d'alló mes saladas. De llàgrimas i de sanc no'n parlém; aixó son cosas menudas.

Fins aquí l'extracte del informe del Laboratori neo-químic, micro-moral que va firmat pel director.

Jo.

En Pelalot i Larramet ó 'ls fundidors de velles

Hi havia una vegada un home i una dona que tenien cinc fills. N'hi havia un que no volia trevallar. Va agafar un bocí de pa i se'n va anar de casa seva.

Quan va esse una mica lluny va trovar un altre xiquet que li va dir:

—Ola! a on vas?

—Ola! No volia trevallar a casa i me'n anat.

—Tant se val qu'arem plegats doncs.

—Com vulguis.

—¿Cóm te dius tu?

—Jo'm dic Larramet: I tu ¿cóm te dius?

—Jo'm dic Pelalot.

I se'n anaren plegats a seguir món.

Un cop foren una mica lluny i havien ja menjat lo pa i no tenien res més, en Pelalot digué:

—De quin ofici farem, tu? Perque caldrá guanyar una mica de diner pera comprar pera menjar.

—¡Oh! Jo no'n sé fer cap d'ofici—digué en Larramet.

—Jo'n sé bé prous d'oficis—digué en Pelalot,—peró primer que res, hauriem de menjar; tinc molt mal de cor. Té, Larramet, tu qu'ets ben llauger, ves de pressa a cercar una ovella d'aquell remat que pastura aquell home d'allà baix.

—Oh. vatúa! L'home'm donará un cop de bastó.

—No, home. ves-li.

Larramet hi va anar, però quan l'home va adonar-se qu'anava a pendre-li una ovella, amb una mica més lo sclafa a cops de bastó. Lo pobre Larramet, tot blau, tot mo'x, se'n entorná, i digué:

—Ja't dic jo que no hi tornaré més; ¡ves a cercar al remat d'aquell home; m'ha deixat la squeia blava a cops de bastó! ..

—Perque no li haurás demanat bé Jo hi aniré ¡veurás com me'n donará una.

—Pelalot aná a trovar l'home i li digué:

—Me voleu donar una ovella, si vos plau?

—Sí, sí, té, pren la millor.

Pelalot va pendre la millor i s'en aná. Llavors digué a Larramet:

—Veus com me'n ha donat una a mi? Escolta, com tu no saps de cap ofici, cou l'ovella, mentres jo me'n vaig a la vila

Pelalot se'n aná cap a la vila i Larramet cogné l'ovella. Quan va esse cuita, veient que Pelalot trigava a tornar, i com estava afamat, ell que sí, que's menja les freixures. Quan Pelalot va tornar va dir:

—A ont scnt les freixures?

—¡Oh! aquesta ovella no'n tenia.

—Que m tens de dir tu a mi, ¿és que totes les ovelles no tenen les seves freixures?

—Te dic qu'aquesta no'n tenia.

—Jo lo que t dic és que tu te les has menjades.

I's vant disputar molt de temps.

Quan vant haver dinat Pelalot diu:

—Doncs ¿no sabs de quin ofici tenim de fer?

—No.

—Doncs, farem de *Fundidors de velles*.

—¿Que vol dir aixó? *Fundidors de velles?*

—Ja ho veurás.

Tots dos se'n anaren cap a la vila i vinga recorre'ls carrers cridant: ¡Fundidors de velles! Fundidors de velles, dones!

Vet-aquí que hi havia una dona vella

de vuitanta anys que ls va sentir i va dir a la minyona:

—I ara! ¿que no sents que cridan aquells joves?

—Sí, diuen *Fundidors de velles*

—Jesús, Deu meu! sim poguessin fer tornar de quinze anys els donaria tot lo que volguessin! A veure cride ls.

La minyona ls va cridar.

Quan van haver pujat dalt al pis, la vella els hi digué:

—Si m poguessiu fer tornar de quinze anys vos donaria tot lo que m demanessiu. ¿Quant voleu?

—Tres mil pessetas.

—Doncs, vos les donaré; comenceu la fei ya.

Llavors, Pelalot digué a la minyona:

—Aneu a cercar llenya pera fer foc, i porteu una caldera plena d'aigua.

Quan tot va star llest, que l'aigua va bullir, En Pelalot pren la vella, la posa dins la caldera, la fa coure, i després la porta al llit. Al cap d'una estona diu a Llavors: veç-la a veure ara.

Llavors la va anar a veure i trová una noia de quinze anys.

Vet-aquí que la dona al veures jova se posá tota contenta i va donar les tres mil pessetas a Pelalot.

Pelalot va fer tres parts. Llavors Llavors va dir?

—Per qué fas tres parts? No som més que dos.

—No que som tres.

—Te dic que no més som dos. jo i tu.

—Jo t dic que som tres: jo, tu i aquell que s'ha menjat les freixures de l'ovella.

—Soc jo, el que se les ha menjades.

—Bé, doncs, pren dues parts.

Llavors ve pendre les dues parts i digué:

—Ara, ja no cal que vagi am tú, ja 'n sé prou.

—Bé, vés per un costat de la vila, jo aniré pel altre.

Llavors se'n va anar molt content pensant que's tornaria molt ric amb apuella ofici i's va posar a cridar: *Fundidors de velles, fundidors de velles, dones!*...

Vet-aquí que hi havia una vella de no-

ranta anys qu'ho va sentir i va dir a la minyona:

—¿Que crida aqueix home?

—Crida. ¡Fundidors de velles!

—Jesús, Deu men! si m pogués fer tornar de quinze anys li donaria tot lo que m demanés! A veure cride-l.

La minyona 'l va cridar.

Quan va haver arribat, la vella li digué:

—Si m poguessiu fer tornar de quinze anys vos donaria tot lo que m demanessiu. Quant voleu?

—Quatre mil pessetas

—Vos las donaré; comenceu la feyna.

Llavors Llavors va dir a la minyona:

—Aneu a cercar llenya pera fer foc, i una caldera plena d'aigua.

Quan tot va estar llest i que l'aigua bullia, Llavors prengué la vella i la posá dins a la caldera. La vella petava de dents; quan la va haver cuita la posá sobre 'l llit i digué a la minyona:

—Ves-la a veure, ara.

La minyona hi va anar i trová la seva senyora morta. Llavors digué a Llavors:

—Ai dolent, si l'heu morta! Vaig a avisar a les autoritats pera que us posin a la presó.

Llavors Llavors se'n aná tot a corrents. Cercava a Pelalot per tot, i en lloc lo trobava; per fi, al cap de molt de buscar, lo va trobar i li va dir:

—Vina, corre, cuita!

—I aixó per qué?

¿He volgut fondre una vella i l'he morta, i ara la minyona és a avisar a les autoritats pera que m posin a la presó.

Pelalot lo va seguir. Vant arribar a la casa de la vella fusa qu'era morta i van trobar les autoritats i 'ls civils volien agafar a Llavors, pero Pelalot els va dir:

—No, no l'agafeu que la dona será ben aviat viva i de quinze anys.

Pelalot va agafar la vella i la posá a la caldera, la feu bullir i després la posá sobre'l llit. Al cap d'una estona digué a Llavors i a tots:

—Aneu-la a veure ara.

Vant anar a veure la i la vant trobar viva i de quinze anys. La senyora va

quedar molt contenta. donà les quatre mil pessetes a Pelalot, però volia fer posar a la presó a Larramet; més veient que havia tornat jove, el va deixar anar a pres de Pelalot.

Pelalot va donar les quatre mil pessetes a Larramet i li digué:

—Escolta, Larramet. Jo, soc Nostre Senyor i si m'plau fer tornar una vella de quinze anys, puc fer-ho; però tu no pots fer-ho pas. No tornis o provar-ho.

—Bé m'en guardaré prou—digué Larramet.

I cadescú tirà pel seu cantó.

(*Contes populars Gascons* —Antonin Perbosc.—Traducció de Michel Ventura Bañà.)

SETMANALS

Está clar, parlarem de les eleccions de diumenge passat. A Barcelona els republicans tragueren les majories contant 10.000 vots més que els catalanistas. La gent comodicon, com en les altres eleccions, no ha votat. Ne diuen la massa neutra, no pot pas ser més neutra del que es. No han votat més que un 25 per 100 dels que tenen vot.

Han surtit elegits diputats els catalanistas següents: á Barcelona en Girona y en Rahola, á Vilanova en Bertran i Mussitu, á Mataró en Rius i Torres, á Olot i Albó, á Vich en Russinyol i á Manresa en Soler i March. Aquestos dos últims están encara tement alguna possible tupinada.

El president del Comité de defensa social l' Alexandre Pons és diputat per Castelltersol. Ara vindrán les eleccions de senadors i després las de ajuntaments que tal vegada s'empalmarán ab unes altres de diputats. Aixís s'está sempre remoyent el solatje de disputes i odis sense may parar, sense ni tant sols un parell d'anys de descans.

L.

NOTICIAS LOCALS

—El nostre poeta, el Rvnt. Joseph Paradedada y Sala s'ha fet mereixedor de novés distincions en la lluita noble dels Jochs Florals. La Bisbal l'ha honrat ab la Viola y accessit. Granollers ab la Flor Natural, Viladrau y Sans ab premis.

Després de l'enhorabona més entusiasta, que li envia la Redacció, nostra llohausa seria imperdonable atreviment, puig que lo merit indiscutible de nostre bon amic l'han manifestat els veredictes dels diferents Jurats perits tots ells y aimants de la justicia.

—La Comissió d'Obres Públiques municipals estudia l'arreglo del camí que, comensant á la carretera, fassi viable el pas pera la palanca que s'ha construít sobre la riera de Sant Pere entre els molins fariner y del Romeu.

CIENCIA POPULAR

Racció alimenticia. —Segons Moieschott un adult que treballi deu consumir al dia 320 grams de carbono i 21 d'ázoe, ó en altres termes, 130 grams de elements albuminoideos (llet, carn, etc.) y 488 grams de grassas é hidrocarburs (pá, lieguins, farináceos, etc.) que's descomponen en: grassa, 48; midó y sucre, etc. 404 grams.

Racció d'entre-			
teniment	850	240	60: 280 20
Racció de treball.	360	175	33: 170 8 7
<i>Total.</i>	1190	415	93: 450 28·7

Per tant un home que no treballi té bastant ab 830 grams de pá, 240 grams de carn y 60 grams de materias grassas pero en quant treballi deu anyadir a aquestas cantitats, 360 grams de pá, 175 grams de carn y 33 de materias grassas.

IMP. RAMON GERMANS Y NEBOT.—VENDRELL